

Echt en onecht vermengen op expositie over schijnwerelden

Galerie

Façadism - the real face of fiction.

T/m 20 april in Nest, De Constant Rebecqueplein 20b, Den Haag.

Het ware gezicht van fictie gaat niet achter sluiers verborgen. Dat ware gezicht van fictie ben jij zelf - jij die deel uitmaakt van de 1,15 miljard gebruikers van Facebook wereldwijd. Op je timeline post je je tofste foto's en schrijf je teksten die maar één doel hebben: een jongere, mooiere, slimere versie van jezelf presenteren.

In het Haagse Nest heeft Eelco van der Lingen de kloof tussen schijn en werkelijkheid onder de loep genomen. Op de expositie *Façadism* haalt Van der Lingen drie kunstenaars bij el-

kaar die het opbouwen van schijnwerelden tot onderwerp van hun werk maken. Hun werk is façade, verbloemt niets en zegt daarmee alles. Dat leidt tot even verschillende als verrassende werken.

De Zwitserse Dominique Teufen (1975) roept een schijnlandschap op van crêpepapier. Haar pièce de résistance bevindt zich in een zaal waar alle restanten van een feest - meubilair, ballonnen, wijnflessen en bloemen - zijn 'ontkleurd'. *Afgelopen* (2014) is een grimmige ode in zwart, wit en grijs, een verbeelding van de nasmaak die sommige feesten achterlaten als de gasten zijn vertrokken.

De Oostenrijkse Bernd Oppl (1980) toont verfijnde computeranimaties met installaties van architectonische ruimtes die zijn ontdaan van leven en daarna zélf zijn gaan leven. *Emptiness*

Sarah & Charles, **The suspension of disbelief**, 2013 en **Plot Twist**, 2010

FOTO JHOEKO

of Attention (2012) is een kristalheldere installatie in een installatie, die bestaat uit een film en een ronddraaiend decor in een doos. De 'leegte' van het huis (afkomstig uit Buster Keatons ko-

medie *One Week*) benadrukt de doordringende kilte van de façade, het rudimentaire aanhangsel van leven.

De indrukwekkendste bijdrage is van het Brusselse kunstenaarsduo Sa-

rah & Charles (1981 en 1979). *Suspension of Disbelief* (2013) is een film in het sprankelende idioom van de musical uit de jaren vijftig. In pastelpakjes gestoken mannen en vrouwen voeren op een swingende beat een ingewikkelde choreografie op met decorstukken die in en uit elkaar worden gezet. *Suspension of Disbelief* doet wat ze belooft: ze ontvoert je én zet je op het verkeerde been. De film stapt letterlijk uit het beeld, de Haagse realiteit in. Draai je je om, dan bevind je je tussen de props, waar de figuren op de film tussen dansen. Die bedrieglijke omkering van echt en onecht zorgt voor de rauwe rand die dit werk tot meesterwerk doet uitgroeien: het is alles maar schijn, hoe hard we ook ons best doen om het tegendeel te beweren.

Lucette ter Borg